

קנג:

עין משפט
נר מצוה

קבא א ת"י פ"ח מהל'
 וזיה ומחנה הלכה לו
 סתם פסין פנ טושי"פ ח"ח
 ס' רנא סת"ף ב:
 קבב ב ג ת"י פ"ח מהל'
 אבות הטומאה הלכה
 :1

דבינו גרשום

[illegible]

השטת ומה ספירה שדוכן לארבע
מחזיר אחתה לא ספרך ליה
ההניחו וקן או מולה (י) בחזקת שהוא קי
לאמרי' ללחמ' לנו ואינה קושיא דעמדי
לנכסוף ולא הוי לנו לומר שדמא אי
גלא משום דדממין ליה לספירה
ההמטורפת בים הדור כמו שסופין לאבד
במים ואפי' לא חשני' להו בחזקת שהם
עדיין אינ' מההיא חזקת משנה לה
היה יכול להוכיח אלא שהוא בחזקתו
כמו שהניחו אבל כמו משנה יט
לעובדיה שנילוז מחלייו כמו בני הספינה
ההטילים בים שנילוז מן המים:
במאן אולא הא שמעתא דרבא
בר' נתן. ואפי' אחרי' לא
קאמר בר' דרבא גופיה מוקי לקמן
ר' נתן בר' דמאן וז"ל דמאן דר'
נתן' דינא דהא דמית' לעומקא דינא'
ומטעם זה פי' רבינו שמואל הדלכה
כרבא אי נמי דמתני' ר"ל מוכח'
בבבלי (י) שהוא בחזקת גריד עשה
הבבלי ממתליה דרבי נתן משמע כי
צבדיה: והן אין מוציאין מידו אלא
בראיה. ואפי' פשטא כיון שהוא מוציא
מידו בלא ראי' הוא אין מוציאין
מידו בלא ראי' וז"ל דהא קמי' דהא
צבדיה מוציאין אע"פ שאין השטר

כז, הקסה הר"ר יאקב נר
מדתקן גניטין (דף מה, וסס)
יס ויחוללת אשתי בתרומה ולא
לא מת לבסוף אבל הכל מת

(6) אמר רבה הרי מת
אמר ליה אב"י "השר
לאבד גותנין עליהן חור
חולין" (6) שרוב חולין לא
רב הונא בריה דרב י
שמעתא דרבה כ"י
מיד מי הוא מוציא אשתי
מוציא מידו אלא בריא
נתן אומר אם בריא ה
שהיה שכיב מרע אם
להביא ראה שכריא
ולטומאה כמחלוקת
החמה רשות היחיד
לטומאה כימות הגשמי
ולכאן (7) אמר רבא (7)
(7) עליו ימות הגשמים
הגשמים רשות היחיד
אומרים המוציא מחם

אמר רבא דרבי יוחנן על חזקת מיתתו יש לנו לומר ממה: **א"ל אביי**. מאל לומר וכלל רוב מולים לחיים וחזקתו עליהם.

והרי קברו מוכיח עליו מא ומה ספיקה שרובן מברי חיים והומרי מתים חיים לא כל שכן אמר הושע בנא אולא הא תן דתנאי **א"מ** מוציא ראייה בלא ראיא והן אין ראייה דברי רבי יעקב רבי הוא עליו להביא ראייה שכיב מרע הוא עליהן היה אמר רבי אלעזר דתנן **ב"ב** בקעה בימות השבת ורשות הרבים ליש רשות היחיד לכאן א שנו אלא שלא עברו אבל עברו עליו ימות לכאן ולכאן: וחכמים יצאו עליו הראייה וכו': ראייה

והוא מת ובחר השם אוליג (ו) והעמדנו
 מר שמחון אורו מולי מת וקה המקבל
 אך דמהאור חולי אפטר לבית עולמיה
 ר ב ואחר כך חלה ומת: **לשם ומה**
ספיוט. הטובנות בים שרובן ליאבד
 ואפ"ה נותנין עליו חומרי חיים
 וחומרי מתים כדמין ב' כל הגט
 ונפין (ד סה) אבל עיר שכלשה כרכוס
 וישן'ה שכלשה בים נותנין עליו
 חומרי חיים וחומרי מתים בת כהן
 לישראל בת ישראל לכהן שמהין אין
 אולכות כדממה: **חולים שרוב חולים**
לחיים. כדמין (נפין סה) המביא צד
 ממדינת הים והניחו זקן או חולה
 (י) נותנין לה בחוקת שהוא קיים לא
 ומיהו כל שכן דנימא עמד וחזר בו. ומיהו
 (רבא) (רבה) לא הכרי ביה וק"ל
 כושיה שמעמייה דרבי נתן אולא
 דק"ל כושיה כדאמר' בעלמא (ב"מ
 ד' ק"ה) ר' נתן דייגא הוא ונחת לעומקא
 דנימו' מי מוליא מיד מי. מתנה שאין
 כדבא בה לא מוליא כדמיא בריא ולא
 לשון מתנה שכבי מרע כי מתני' זה
 אומר בריא היית זה אומר שכיב
 מרע הייתי: **הוא מוליא מידיו.** ונתן
 עמד נכסיו חובה כהן דלעמד
 נכסיו על חוקתן יד בעל השטר בעד

מסורת הש"ס

(א) [קדושין ע"א: גיטין כח:].
(ב) קדושין ע"א: ג' טהרות
פ"ו מ"ו טה' דף י"ז, (ד) [ב"ק
נב, כ"ט ק"ז: א: (ה) דמלמחלק
בענין זה א"כ כ"י כ"ל רש"א,
(ו) [ג' והניח במתקפתא
דטהרות פ"ו].

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

וְחִמּוּהָ דְלָא אֱוִילִין בְּתַר הַשְׁמָה (י) כְּדִרְבֵּי
 לְמִימַר דְּהִדְרִי הִיא: וְהִס אִין מוֹלִין
 בְּעֵדִים שְׂבָרָא בִּיה: אִם בְּרִיא הוּא.
 (כ) דְּלֹאִין בְּתַר הַשְׁמָה: אִמֵּר ר' ז
 (ח) סָפֵק טוּמְאָה בְּרִיָּה" סְפִיקוּ טַמְא וְזִבְהִ"ר
 בְּקַעָה יְצִימוֹת הַחֲמָה רַחֵם הֲרִיבִים
 וְחִי הַיְדִיד לְטוּמְאָה דְּחֶמְקִין כו': כַּמְחֻלָּקִים.
 (ד) גֵּן בְּמִתְנָה סָפֵס אִין אֱוִילִין בְּתַר
 שֶׁ הִי נִמִּי סְלִיגוּ כִּינִי וְטוּמְאָה שְׁמַס בְּרִיא
 נִכְסִין לְבַקְעָה וְאִין יוֹדַע מַחֵי נִכְסִין אִי
 יְצִימוֹת הַגְּשָׁמִים וְטַמְא חֻזִּין אִם עֲתָה
 יִשְׁוֹר הוּא דְּלֹאִין בְּתַר הַשְׁמָה לֵר' עֲתָה
 טַמְא דְּבִתַּר הַשְׁמָה אֱוִילִין וְלִרְבִּי יַעֲקֹב
 הַיּוֹר עַל חֻזְקָתוֹ וְטַהוֹר עַד שִׁיבְאוֹ עֲדִים
 נִכְסִין: דִּקְעָן בְּקַעָה כו'. מַסְוִיגָה בְּגִדֵּר
 וְאִפִּי" הִיא קֶרֶפֶס יוֹמֵר מִצִּית סְאִמִּים
 חִיב וְלִטְלֹל אִסּוּר: רִבֵּי"ר לְטוּמְאָה.
 אֲבָל יְצִימוֹת הַגְּשָׁמִים שִׁי שֶׁ שֶׁ וְרִשִּׁים
 קִוּוּס סְחִירָה וְסָפֵק טוּמְאָה טַמְא: אִמֵּר
 חֲפָטִי נִפְסָה הִיא וְהַמְכַרְסֵּר דְּמִילִימָה
 כִּי טוּעָה דְּבִתַּר בְּתַרָּה הוּא וְאִ"ל לְחֻזְקָה
 יִשְׁוִיגָה עַל פִּירוּשׁ רַבָּה: לֹא שָׁט. דְּבַקְעָה
 וְחֵמָה: אֲלֵא שְׁלֵא עֲכָרָו. עַל בְּקַעָה חוּ לֹא
 אֲבָל עֲבָרָו עֲלִיהִי יְצִימוֹת הַגְּשָׁמִים חוּ לֹא
 לֵו מַשְׁוִיעֵו יְצִימוֹת הַחֲמָה וְזִיחִירָה לְעוֹלָם
 עֲלִימָתָה הִיא חוּמְרָא דְּרִבְנָן הוּא. וְרִ"ח
 אֲלַעֲזָר וְאִי כַּחַז וְרַבָּה חוֹלְקָה עַל רִ"ח
 דְּבַקְעָה כו' אֲלֵא בִּזְמַן שְׁלֵא עֲבָרָו
 עֲתָה בְּבַקְעָה יְצִימוֹת הַגְּשָׁמִים אֲבָל
 יְצִימוֹת הַגְּשָׁמִים רִבִּי"ר הִיא לִכְאֹן וְלִכְאֹן:
 רַחֵם

ושגנדרה הבקעה (א) ואפ"ה בימות החמה
 ויבא הוא רשות היחיד אפי' בימות החמה
 ויבא אלל למ"ק בפ"ק דשבת (סס) והוא
 שגנדרה שחזיק ב' משנה ופי' רבנו
 ז' נכנס בימות החמה היו רשות הרכים
 החמה וה' רשות היחיד גם על פירוש
 ז' בימות החמה ודוקו' לומר דחומרה
 משנה וי"ל דהא נמי לא קשיא היא
 דרכא אם עברו עליה ימות הגשמים
 ואילנה ושאר דכדרי ר' יוחנן רוצה לומר
 דבין ימים הגשמים משלוקת ר"מ
 הגשמים א"ר יוחנן (ק) ובלבד ימים
 ימות הגשמים משתדד רביעה שניה
 ויראה

לחצות נכסיו של זה על זה
 דרוב חולים לחיים ראיכה
 מיד. "אח"ר מציין ראיכה
 שבעה העמדה ברין עליו
 ולענין טומאה. דק"ל וסוטה
 ספיקו טעור וק"ל נמי
 לעומתה וזימות הגשמים
 כי היכי לחקור ר' יעקב
 השאל א"ר בחר חוקה נכסיו
 אדם לז"ר וישאל על שני
 בימות החמה וטעור א"ר
 כששאל ימות החמה ה"ל
 ואם ימות הגשמים הוא
 דאזיל בחר חוקה העמד ט
 ויעידו שזימות הגשמים
 סביב ראיכה הוא לשבח
 (ו) לרוב כחבור מרה"ר
 דלאו מקום סמירה הוא
 אין נכנסים לתוכה והיו מ
 דרכא לא שנו כו'. מילתא
 דר"א אדרבא ק"י אינו אל
 מילתיה דרבי אלעזר ודכ
 בימות החמה רה"ר לעומ
 ימות הגשמים משגדרו
 פקע מינה שם רה"ר אפי
 רה"ר לנאן ולכאן מברא
 פירש דרכא פליג אדרב
 אלעזר ופי' נמי לא שנו
 על זו הטומאה שהיתה
 עברו על זו הטומאה י

שעברו עליה ימות הגשמים
וגדרה ועברו עליה ימות הגש-
ם לאוקומאם עליה דרמא דהו-
א יותא מכל שאלה מקומות
ואם זו ימות הגשמים ואז
החמה יבא לשאלו בימות
בסוף החמה ובה
בשאר מקומות דמייתי פה
ידחוקא בענין זה מלאמר
אולי בחר השתא בחר שעת
וספק בקשה קדי בימות
הגשמים בשאלין לו בימות
משעקר התבואה מתוכה

אם בריא הוא עליו להביא
אל בית אל הכהנים סגולה דפ'
קדשה אביה בדרך ונקדשה
אמר הכי הרי בוגרת לפנינו
וקאמר ההם לימא כתנאי מי
איה כ"י לימא רב דלמחר כרבי
כן שמואל אגא דלמחר אפי'
תן עתא אלן דכילי עתא
נפשיה מחזקת בריאש עליו
נשיה מחזקת וא"כ הי"ז אילו
עטמא דכ"ע בחזקת
בחזקת שכיב מרע שלם עמד
שכיב מרע הוא עליהן להביא
היינו עטמא דלוקי ממנה
ממנו לגבי יורשים אלא לאו
דקאם: **בבמות** הגשמים
חונגאל דבימות הגשמים אין
שום ואין נראה שאין זה מחמת
בחוספתא (פ"ו טעמיה) שביא
הסמה משפעת התבואה
יומי הגשמים משפעת רביעה
שמסס ואלין גדלים הורעים
בכ"פ מרובה (כ"ד דף פא.)
ה שיה שמשס הורעים דריסת
ולתבואה:

ביום שמואל. כפ"ק דשנ"ה
 וזכר מלך דמוקי ור' עזריה
 וזכר שפ"י חר' שנכנסו
 (ת. ט.) דלוי רשות הרבים
 וזכר וזכר דמוקי לה בלא
 קוטה ימות שפ"י חר':
 קוטה ימות הגשמים. פ"י רב"ש
 בבל י' ארו' קברא היא דמין
 רשות היחיד ועוד דלא מלי
 מלי קאמר רבא ולימיה הכי
 שט אלא שלא עברו על קוטה
 וזכר אפילו נכנס על קוטה
 יחשב רשות היחיד כיון דנכנס
 רבא דכריו בכלל יוחר ממ
 ר"א אלא כח' יוחר וזכר (א)
 ונכנס קוטה החמה ור"א ב
 ממה אמר ר' יוחנן נטמא ב
 שפלין לו ימות החמה ביומו
 ואלו הן ימות החמה

מוסיח שיהי בראש: **רבי** נתן אומר
רבי בון. אומר ר"י דרך סוגיה דהס
 בנחל דקדושתין (דף עט.) דקדמא דהס
 בנחל עמא בעיר ודכר ודכר בנחל ד
 ושמאלא אחר חוששין לקדושי שניהם
 ומניין מיד מי הוא מניין מידס בנחל ר
 ושמאל דלמחר כדרי איקב אחר
 כדרי נתן עד כאן לך קדמא ר
 בנחלק בראים קיימין [והא] דמפיק
 להביא אחר אלף הכל מי מפיק נ
 קריא מיימא ר' נתן לרביה הס היי
 יקמי אכל הכל אין לך לומר שהי
 דשמא עמד ומסיפא נמי דקמי אס
 דלאה שיהי ברא איני דקמי דהס
 ובידקמא ובידקמא דהא איכא חוק
 ש"מ לית לא לך סוגיא כדמא
 דשות היחד אבא ו**אבא** פי' רבינו
 בני אדם נכנסין בתוכה מפני רוב הגש
 מילין מים אלף מפני התבואה כדקמי
 רבינו חננאל (ו) דקמי אלו דקמי
 ומתקומה ואל דקמי סיפא (א) ואל
 שניה לאו היט מפני רוב המים אלף
 ודורסא הרגל חוקק להם כדקמי
 מהלכס כדבילי הכרות משחרר רביע
 הרגל חוקק לזרעם

רשות היחיד לשבת ורשות הרבים (קד) פליגי בה אמוראי
השוקפה ומתרגם (ה) רשות רה"ר
בה צו ויזאלו צו אמרי בעינינו
לעומאה כ"ש בקעה שהולכים בה
השוקפה והוי דרמליט אמורי קרי לה
אמר רבא לא שנו אמאי עברו ד
חטבה רשות היחיד ואין נראה
ויקודס שעברו ימות הגשמים לא חתיה
שש לה גדי מדי רוחותיה ועוד לא
התנאל לעלני טומאה קאי וי"ק לא
חננל אס עברו על טומאה זו ימות
זה (קשה) תמיה גדולה היא למה
דרבנן היא ועוד תשקף למה חזמו
כדפירש בינו חננאל דקרא חולק חזמו
רביי אפילו בל לשאלו בימות החמה
כדאיחא בירושלמי עלה בפרק מי
ומתמיס בל לשאלו בימות [החמה]
הסמוכים לנשמים¹⁰ ותנן בתוספתא